

ВСІ — НА СУБОТНИК!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 48 (2620).

СУБОТА, 21 КВІТНЯ 1979 РОКУ.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Сьогодні—Всесоюзний ленінський комуністичний суботник.

«Великий почин» робітників станції Москва-Сортувальна живе і міцніє. Сьогодні йому — 60 років!

У ювілейному суботнику, присвяченому 109-й річниці з дня народження В. І. Леніна, беруть участь і тисячі юнаків та дівчат Кіровоградщини. Пам'ять про великого Леніна—вічна!

(Читайте 2-у і 3-ю сторінки).

ВИСОКИЙ ОБОВ'ЯЗОК НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

Перша сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання

19 квітня в Кремлі продовжила роботу перша сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання. Об 11 годині ранку відкрився друге спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Бурхливими, тривалими обласками, стоячи зустріли учасники засідання товариші Л. І. Брежнєв, Ю. В. Андропов, В. В. Гришин, А. А. Громико, О. П. Кириленко, О. М. Косигін, Д. А. Кунаєв, А. Я. Пельше, Г. В. Романов, М. А. Суслов, Д. Ф. Устинов, К. У. Черненко, В. В. Щербицький, Г. А. Алієв, П. Н. Демічев, В. В. Кузнецов, П. М. Машеров, Б. М. Пономарьов, Ш. Р. Рашидов, М. С. Соломенцев, М. О. Тихонов, Е. А. Шеварднадзе, І. В. Капітонов, В. І. Долгих, М. В. Зимянін, К. В. Русаков, М. С. Горбачов.

З доповіддю «Про проект регламенту Верховної Ради СРСР і про внесення змін і доповнень до Положення про постійні комісії Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради СРСР» виступив перший заступник Голови Президії Верховної Ради СРСР В. В. Кузнецов.

Регламент Верховної Ради СРСР і Положення про постійні комісії палат з деякими змінами і доповненнями, сказав доповідач, поряд з іншими законами покликані визначити порядок діяльності Верховної Ради і її органів, забезпечити чітку роботу всього механізму державної влади на найвищому рівні.

Напередодні сесії відбувся пленум Центрального Комітету КПРС, на якому виступив товариш Л. І. Брежнєв. Пленум ЦК цілком і повністю схвалив положення і висновки, що їх містить виступ товариша

Л. І. Брежнєва, про роботу Верховної Ради СРСР і напрямки подальшого поліпшення діяльності всіх Рад народних депутатів.

Як показав досвід роботи, з обранням у 1977 році товариша Л. І. Брежнєва на пост Голови Президії якісно нового характеру набула робота Верховної Ради СРСР.

Наша партія, продовжував доповідач, на всіх етапах розвитку системи Рад надає великого значення вдосконаленню організаційних форм, стилю, методів і порядку їх роботи. Важливим кроком у цьому напрямі буде затвердження регламенту Верховної Ради СРСР.

Основу проекту регламенту становлять положення Конституції СРСР, яка визначає структуру, повноваження і найбільш істотні сторони організації діяльності Верховної Ради СРСР та її органів. Конституційні положення про порядок роботи Верховної Ради набули в проекті подальшого розвитку і конкретизації. Враховано також чинні законодавчі акти, в яких регулюються окремі сторони процедури роботи Верховної Ради, відображена багаторічна практика проведення сесій, діяльності Президії Верховної Ради, постійних комісій палат і депутатів. Здійснення Верховною Радою своїх повноважень, відзначив доповідач, будується на основі активної участі в цій роботі кожного депутата.

мент і оновлене Положення про постійні комісії збагалять і зміцнять правову основу діяльності Верховної Ради СРСР, сприятимуть подальшому підвищенню ефективності роботи найвищого органу влади Радянської загальнонародної держави.

Депутати одностайно прийняли регламент Верховної Ради СРСР, а також Закон про внесення змін і доповнень до Положення про постійні комісії Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

З доповіддю про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР прийняла відповідні закони. Внесено також зміни і доповнення до законів про статус депутатів і про порядок відкликання депутата Верховної Ради СРСР.

О 17 годині у Великому Кремльському Палаці почалося третє спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Верховна Рада СРСР приступила до утворення уряду СРСР — Ради Міністрів СРСР. Слово було надано Голові Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіну. Відповідно до доручення Верховної Ради СРСР він подав на затвердження склад Ради Міністрів СРСР, схвалений Центральним Комітетом КПРС і партійною групою Верховної Ради СРСР.

Верховна Рада СРСР одностайно затвердила склад Ради Міністрів СРСР. Від імені уряду СРСР О. М. Косигін звернувся з промовою до Верховної Ради СРСР. Висловивши від імені Ради Міністрів СРСР глибоку вдячність за виявлене довіря, О. М. Косигін підкреслив, що це довіря невіддільне від високої відповідальності за управління країною відповідно до нашої Конституції, рішень Комуністичної партії у світлі тих принципових завдань, які поставлені у виступі Леоніда Ілліча Брежнєва.

В обставині повної одностайності і великого піднесення Верховна Рада знов обрала Генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда Ілліча Брежнєва Головою Президії Верховної Ради СРСР. У цьому весь наш народ бачить визнання видатних заслуг Леоніда Ілліча перед партією і країною, визнання його величезного вкладу в справу побудови комуністичного суспільства, боротьби за міцний мир і прогрес людства.

Діяльність Ради Міністрів у наступний період буде спрямована на розв'язання завдань по створенню матеріально-технічної бази комунізму, вдосконаленню соціалістичних суспільних відносин, зміцненню братерської дружби всіх націй і народностей нашої Батьківщини, підвищенню матеріального і культурного рівня життя трудящих. У центрі уваги уряду нехай буде питання гарантування безпеки країни, зміцнення миру і розвитку міжнародного співробітництва на основі принципів ленінської зовнішньої політики, закріплених у Конституції СРСР.

Великого значення в цьому зв'язку Рада Міністрів СРСР надає розробці нового п'ятирічного плану. Поряд з цим Рада

Міністрів СРСР вживатиме заходів для вдосконалення державного управління, підвищення організованості в роботі і зміцнення державної дисципліни, сприятиме подальшому розширенню участі громадян в управлінні справами держави, забезпечуватиме посилення народного контролю і розширення гласності у веденні державних справ.

Як одне з своїх першорядних завдань, сказав О. М. Косигін, уряд розглядатиме подальше зміцнення дружби і співробітництва з країнами соціалістичної співдружності. Радянський Союз буде також прагнути розвивати взаємовигідне економічне і науково-технічне співробітництво з широким колом країн Азії, Африки, Латинської Америки, які розвиваються, з промислово розвинутими країнами Західної Європи, Північної Америки та інших районів.

Головну мету своєї діяльності в галузі зовнішньої політики і міжнародних відносин Радянський уряд бачить у збереженні і зміцненні миру, здійсненні практичних заходів по реалізації Програми миру, виробленої XXIV і XXV з'їздами партії.

Потім депутат І. В. Капітонов аніс пропозицію щодо складу Комітету народного контролю СРСР. Верховна Рада СРСР утворила Комітет народного контролю СРСР під головуванням О. М. Школьнікова.

Верховна Рада СРСР обрала Верховний суд СРСР на чолі з головою Л. М. Смирновим і призначила Генеральним прокурором СРСР Р. А. Руденка.

На цьому перша сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання закінчила роботу.

(ТАРС).

ЗАВДАННЯ ШКІЛЬНОГО КОМСОМОЛУ

КНІВ. 19 квітня (РАТАУ). Тут відбувся пленум ЦК ЛКСМУ, на якому розглянуто питання про посилення ролі комсомольських організацій загальноосвітніх шкіл республіки в ідейно-політичному, трудовому і моральному вихованні учнів у світлі рішень XXV з'їзду КПРС і завдань, поставлених у промові Генерального секретаря ЦК КПРС. Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ.

У доповіді першого секретаря ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнка і виступах був проаналізований досвід шкільних комсомольських організацій, які подають велику допомогу педагогічним колективам у вдосконаленні навчально-виховного процесу. Відзначалося підвищення їх ролі в боротьбі за глибокі і міцні знання учнівської молоді, формування у неї марксистсько-ленінського світогляду, комуністичної ідейності, активної життєвої позиції. Повсюдно увійшли в практику такі дієві форми виховної роботи, як ленінські уроки, конкурси рефератів на громадсько-політичні теми, клуби і гуртки за інтересами. Зростає кількість об'єднань юних техніків, наукових товариств.

На пленумі секретар ЦК ВЛКСМ А. В. Федюла вручила Перехідний Червоний Прапор ЦК ВЛКСМ «За успіхи в комуністичному вихованні молоді», яким республіканська комсомольська організація нагороджена за підсумками роботи в 1978 році.

У роботі пленуму взяв участь і виступив кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК Компартії України В. Ю. Маланчук.

Наприкінці доповідач говорив:

— Ленінську теорію, ленінські плани, ленінські завдання сьогодні гордо несе Комуністична партія. Усе, за що боровся В. І. Ленін, є для неї найвищим законом, змістом і метою всієї діяльності.

Учасники засідання з великим віднесеним прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву.

Цього ж дня в Києві було покладено квіти до пам'ятника В. І. Леніну.

(РАТАУ).

ЖИВИЙ У СЕРЦЯХ МІЛЬЙОНІВ

20 квітня в Києві, у Паладі культури «Україна» відбулося урочисте засідання партійних, радянських і громадських організацій столиці республіки спільно з представниками Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, присвячене 109-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Під оплески учасників засідання місця в президії займають товариші В. В. Щербицький, М. М. Бортисенко, О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, О. П. Лашко, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, І. О. Герасимов, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк, члени Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів республіки, бюро Київських міського і обласного комітетів партії, виконкомів міської і обласної Рад народних депутатів, ветерани партії, ударники п'ятирічки, представники громадськості.

Урочисте засідання відкрив член Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міського комітету партії О. П. Ботвин. Одностайно обирається почесна президія в складі

Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

Слово для доповіді про 109-у річницю з дня народження В. І. Леніна надає член кандидатів в члени Політбюро, секретареві ЦК Компартії України Я. П. Погребняку.

У революційному календарі сучасності, сказав доповідач, 22 квітня займає особливе місце. В цей день радянський народ, трудящі всього світу відзначають одне з найбільш і найсвітліших своїх свят — річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна. І нині, коли з того пам'ятного дня минуло 109 років, ми ще і ще раз звертаємо погляд до величної постаті нашого вождя і вчителя, вся діяльність і боротьба, все подум'яне життя якого були до кінця віддані справі визволення трудящих від гніту капіталу.

Сьогодні іші актуальні завдання, сказав далі Я. П. Погребняк, спливають з рішень листопадового (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС, промов

товариша Л. І. Брежнєва на недавньому Пленумі ЦК КПРС і сесії Верховної Ради СРСР. Головне, на чому має бути зосереджена наша увага, — це посилення боротьби за підвищення ефективності суспільного виробництва і якості всієї роботи.

В усій своїй багатогранній діяльності наша партія керується великим і непереможним ученим Маркса — Енгельса — Леніна, яке знаходить даліший творчий розвиток у рішеннях з'їздів партії, Пленумів її Центрального Комітету, інших партійних документів, праць Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва.

Здалеку завод вражає схожий на білий лайнер, що поважно пливе безкраїм морем. Якби не стріли баштових кранів, не широке поле висхід аж до горизонту, — його й справді можна прийняти за корабель. Але це — завод, Кіровоградський чавуноливарний завод. Учора, 20 квітня, вступила в дію перша черга ливарного виробництва. Пішов чавун!

ЗАВОД

ПУСК!

УЧОРА

Первісток чавуноливарного — цех по виготовленню нестандартного обладнання. З нього усе починалось. Тоді, у 1972 році, він мало чим нагадував цех у звичному для нас розумінні. Працювало тут всього двадцять п'ять чоловік, продукції було виготовлено на 100 тисяч карбованців (зауважимо, що нині його колектив нараховує 120 чоловік, а продукції протягом року випускається на 1 мільйон 100 тисяч карбованців).

Потім будівельники комбінату «Кіровоградмашбуд» здали в експлуатацію модельний цех по виготовленню технічної оснастки, електростанцію, очисні споруди, інші об'єкти. Чавуноливарний отолошений ударною комсомольською будовою. З усіх кінців області на спорудження гіганта їдуть юнаки й дівчата. З уявленням в дію нових об'єктів росте колектив підприємства, єдиний у своєму прагненні, зменшуваний єдиною метою — швидше дати перший чавун!

СЬОГОДНІ

І ось чавун пішов. Запрацював ливарний цех, який займає 60 тисяч квадратних метрів. Оснащений він за останнім словом техніки. Тут встановлено плавильні агрегати, виготовлені в Польській Народній Республіці, високопродуктивне вітчизняне устаткування, автоматичні формувальні лінії. Усі цехи, всі служби підпорядковані тепер ливарному. Центр усіх проблем, інтересів зосереджений на двох його корпусках. Нинішнього року підприємство має дати країні 9 тисяч тонн чавунного литва. Потужність першої черги — 11 тисяч тонн. Злагодиленість роботи виробничих підрозділів вирішує долю великого чавуну. А злагодиленість ця залежить великою мірою від молодих трудівників, адже з 1540 чоловік, що працюють на заводі, близько 800 — молодь. За звення кращого змагання п'ять комсомольсько-молодіжних колективів. Бригада слюсарів-складальників цеху нестандартного устаткування, яку очолює Олександр Ніколенко, зобов'язана виконати п'ятирічну до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна нині працює в рахунок серпня 1979 року. Комплексна бригада Анатолія Маслюка з цього ж цеху теж не позбавлена честолюбних намірів. Та й інші колективи складають гідну конкуренцію лідерам.

Сьогодні — Всесоюзний комуністичний суботник. Колектив чавуноливарного викликає на змагання в цей день трудівників Соль-Ілецького заводу «Сольілецькормаш», що в Оренбурзькій області. Хто переможе? Руками молоді ЧЛЗ сьогодні буде виготовлено 65 процентів продукції.

ЗАВТРА

Погляньмо у завтрашній день заводу. Його проектна потужність — 100 тисяч тонн чавунного лит-

ва на рік. Будеться сталеливарний комплекс, проектна потужність якого — 70 тисяч тонн сталі щороку. Поруч підприємства вирости й будуть корпуси житлових будинків, культурно-побутових закладів. Споруджуються вони для тих, хто нині дає великий чавун, і тих, хто прийде на завод. Підприємству потрібні молоді вагранщики, ливарники, формувальники... Потрібні молоді робочі руки. Бо завод будуватиметься, завод росте. І в майбутньому будуть написані найкращі сторінки його поки що короткої біографії.

На фото (зліва направо): завальник шихти Сергій БЕЗЛАТНИЙ, заливник металу Юрій КІМ і вогнетривник Іван ДЯБІН. Цей день було доручено пустити перший чавун.

А. РОМАНЮК, В. ГРИБ (фото) — спецкори «Молодого комуніста».

УРОЖАЙ-79

Злагодижено, організовано починати сізбу ярих культур трударі колгоспу імені Тельмана Компаніївського району. Це й дало можливість в оптимальні строки, раніше наміченого дня завершити її.

Сьогодні в господарстві вже готуються до сізби цукрових буряків: у ґрунт вносяться гербіциди.

І знову шириться змагання механізаторів за своєчасне завершення роботи. Комсомолец Анатолій СЕРЬОГІН, наприклад, якого ви бачите на знімку, разом з товаришами обробляє в день по 25 гектарів оранки. Це — майже вдвічі більше від завдання.

Фото В. ГРИБА.

Я належу до числа тих людей, які за своєю робітничою професією так чи інакше причетні до народження дива на ймення хліб. Адже не так і зазвичай простежити реальний зв'язок між трудом електрозварника заводу сільськогосподарських машин і пухким буханцем хліба на обідньому столі. Тому, коли догодиться бачити в полі нашу, червонозорівську сівалку, я мимоволі почую бентежну радість своєї співпричетності до хліборобської професії. А значить і до першого засіву, першого покосу, першого золотого струменя доброго зерна з бункера комбайна. Це наші спільні з хліборобом радість і турботи. Усвідомлення цього робить мої робітничі будні значущими, насамперед у власних очах. По-іншому починаєш дивитися на свою роботу, працю товаришів по заводу.

Робота, радість, свято... Звичні для кожного поняття. Та є один день, коли у свідомості мільйонів людей вони поєднуються. Йдеться про свято комуністичної праці — ленінський суботник, шістдесяті річницю якого ми сьогодні відзначаємо.

ПОЗИЦІЯ

СХОДИ СИЛЬНІ КОРИННЯМ

СИМВОЛІЧНО: «Великий почин обернувся для нас ще однією своєю гранню — інтернаціоналізмом».

ВЕЛИКИМ ПОЧИНОМ назвав В. І. Ленін першу «червону суботу», влаштовану робітниками станції Москва-Сортивальна. Геніальне передбачення вождя Жовтневої революції збулося. Паростки комуністичного ставлення до праці в наш, радянський час, дали дружні сходи. І нікого з нас не дивує нині, що хвиля патрістичного пориву, яка щороку зносить на гребінь свята комуністичної праці нові імена героїв, народжує сотні трудових рекордів. Вдумаймося лише в такий факт: у день ленінського суботника продуктивність праці червонозорівців зростає в два, а то й у три рази. Перевиконання денного завдання вдвоє стало законом для багатьох.

Пригадуєте ленінські слова: «Ми повинні пильно вивчати паростки нового, якнайуважливіше ставитися до них, всіляко допомагати їх ростові і «доглядати» ці слабкі паростки...»?

Зразкове виробництво, багатолюдні суботники, що перетворились у

справжнє свято комуністичної праці, надзвичайно висока її продуктивність, виняткова масовість, відмінна якість роботи — все, про що мріяв 60 років тому В. І. Ленін, для нас — реальність. Глибоке й міцне коріння пустили паростки нового ставлення до праці.

Зерна комуністичного ставлення до праці далекого 1919 року посіяли п'ятнадцять робітників. Сьогодні продовжують великого почину — мільйони. Різниця в цифрах — разова. Суть одна — праця на благо Батьківщини, миру.

ЮВІЛЕЙНИЙ комуністичний суботник доповнює цю суть іще одним важливим штрихом. Радянські люди вирішили перерахувати сімдесят п'ять відсотків зароблених 22 квітня грошей до фонду героїчного В'єтнаму. Великий почин обернувся для нас, народів світу, ще однією своєю гранню — інтернаціоналізмом. І це не випадково.

Я переконаний: кожна радянська людина з три-

вого та обуренням ставила за подвигами у В'єтнамі, щиро раділа перемогам мужнього народу, поділяла біль втрат.

Наш народ не раз зазнавав страхітливих війн. Ми бачимо, скажімо, був учасником трьох воєн. І кожна полишила на його долі свій слід.

Ми добре розуміємо, що значить війна. Стежачи за повідомленнями з В'єтнаму, я, пригадуюсь, і березня в газеті «Правда» прочитав про подвиг 25-річної Хоанг Тхі Хоанг Тієм з провінції Лангшон. Вона загинула в одному з перших прикордонних боїв, привісивши на виручку дев'ятьох прикордонників місцевих сполученців. Того ж дня поліг смертю хоробрих і її чоловік капітал Ванг Мінг...

У бригаді нас четверо — Микола Дорош, Анатолій Мозговий, Олександр Харченко і я. Всіх нас подвиг молодого в'єтнамця дуже схвилював, адже вона — наша ровесниця. І ми вирішили зарахувати Хоанг Тхі Хоанг Тієм почесним членом нашого колективу.

Отже, сьогодні на суботнику нас працюватиме п'ятеро. Зрозуміло, що наша, радянсько-в'єтнамська бригада трудитиметься сьогодні з подвійною енергією. Бо наша праця — реальна допомога братньому народові, який завоює рани, заподіяні китаїськими агресорами.

Коли врахувати, що на заводі тридцять шість комсомольсько-молодіжних бригад, то вирізняється з-поміж них ударною працею буде важко. Але ми спробуємо. До цього зобов'язує нас і пам'ять в'єтнамської героїні.

ТРИ З ПОЛОВИНОЮ тисяч чоловік комсомольців і молоді нашої «Червоної зірки» стане «Червоною зіркою» стане з-поміж них ударною працею буде важко. Але ми спробуємо. До цього зобов'язує нас і пам'ять в'єтнамської героїні.

Олексій ПОПОВ, електрозварник, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади м. Кіровоград.

ПОГЛЯД

НАША ТУРБОТА — ДІТИ

БО: «Це вони, сьогоднішні тихоні і забіяки, ставши дорослими, робитимуть життя світлішим, прекраснішим. Тож цілком закономірно, що все найкраще ми віддаємо дітям».

У МАЛЬОВНИЧОМУ куточку Новоолексійки (околиця Кіровограда), де багато зелені, свіжого повітря, де не чути міського гомону, виступає обласний Будинок дитини, один із чотирьох, споруджуваних у республіці.

Будовою номер один називають цей об'єкт. Підтвердження того — прискорені темпи робіт, порадок на будівельному майданчику, ентузіазм людей, зайнятих тут.

Виконроб управління № 3 тресту «Кіровоградмашбуд», який зводить цей дитячий заклад, Г. М. Клімачук знайомить мене з бригадами мулярів, що закінчують кладку стін. М. С. Пучко та Г. Т. Бондаренко — бригадир, кваліфіковані, досвідчені спеціалісти. Чимало будов для дітей вони споруджували своїми руками.

— Все, що робиться в нашій країні для дітей, — це батьківське піклування партії, уряду, всього народу про молоде покоління, — каже Максим Семелюк Пучко.

Його колектив в основному молодіжний. Василь Матковський, Володимир Степанов, Володимир Іванько самі працюють відмінно та ще й допомагають практикантам з міського професійно-технічного училища № 2 та будівельного технікуму Мишків Винарника, Васи Броневану, Сашку Неживенку. До речі, в роботі хлопці не відстають від своїх старших товаришів.

Валентина Погонієва, муляр, молода мати, розповідає:

— На такому об'єкті, як наш, працювати аніж просто не можна. Ми постаріємось, щоб у Міжнародний рік дитини новобудова стала затіненою, світлою домівкою для малечі.

Марія Панасівна Кузьмич із бригади Г. Т. Бондаренка додає:

— Всією бригадою ми схвалили рішення про те, що чверть коштів, зароблених на Всесоюзному комуністичному суботнику, має піти на спорудження дитячих дошкільних закладів.

За планом Будинок дитини повинен стати до ладу в грудні цього року. Та будівельники дали слово здати об'єкт до 62-ї річниці Великого Жовтня.

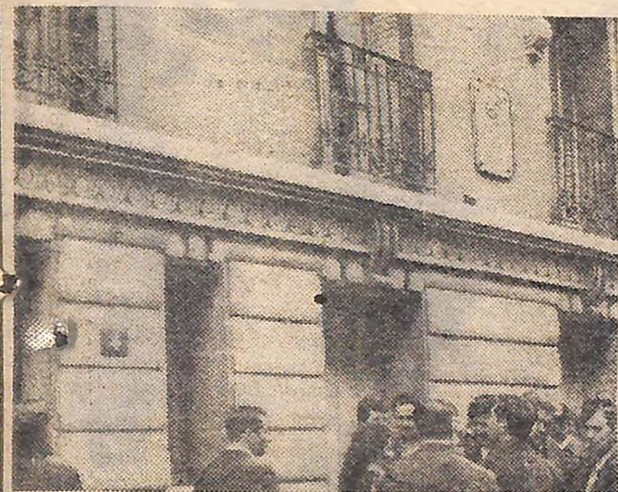
Прагнення будівельників заслуговує похвали. І вони самі усвідомлюють, що дітям, як і їхнім батькам, дорогий мир, безхмарне небо, яскраве, лагідне сонце; що щаслива усмішка на дитячому личку цілком залежить від нас, дорослих.

Т. БОРИСОВА, м. Кіровоград.

ПАМ'ЯТЬ

Париж, вул. Марі-Роз, 4

зв'язків між Францією і Радянським Союзом відповідала волі переважної більшості французів, — говорив у басиді з радянськими журналістами голова комісії по закордонних справах Національних зборів, колишній прем'єр-міністр і міністр закордонних справ Моріс Куа де Мюрвіль. — До комісії, яку я очолюю, входять депута-

АНТУАН ЛЕЖАНДР ходять тут мовчки, тихо. Щоб не порушити цю величну тишу пам'яті, що береже невеличкий будинок по вулиці Марі-Роз, 4... Приблизно так говорив в одній з телевізійних передач радянський журналіст Георгій Зубков про поглядача кімнати-музею Володимира Ілліча Леніна в Парижі. І, може, його репортаж став для багатьох із нас першим знайомством з невеличким паризьким будинком, де колись жив і працював вождь світового пролетаріату. А може, хтось із нас дізнався про цю дорогу адресу десь у музеї В. І. Леніна Ногайського сільськогосподарського технікуму на березі Азовського моря. Чи, може...

Та головне інше: пам'ять про вулицю Марі-Роз і про будиночок на ній живе і житиме в нас як вічна пам'ять про Леніна. Якщо навіть ми ніколи не були в Парижі. А ці фотознімки, які приїхали з вулиці Марі-Роз, 4 разом з делегацією Кіровоградської обласної ради, — це один бентежний спомин... Вони ж — свідки дружби й інтернаціональної єдності двох героїчних народів: радянського і французького. Французького народу, який разом з нами береже пам'ять про великого Леніна і який вірний його заповітам.

І тому ми віримо заявам, які роблять правлячі кола Франції сьогодні, напередодні візиту до Москви президента республіки В. Жискар д'Естена. Ось одне з таких: «Розвиток добрих, основаних на взаємному довірі, та різносторонніх

В. КОВАЛЕНКО.
На знімку: група працівників Кіровоградської обласної ради в кімнаті-музеї В. І. Леніна; будинок по вулиці Марі-Роз, 4, в якому жив і працював В. І. Ленін; поглядач кімнати-музею Антуан Лежандр.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.
Париж—Кіровоград.

РЕПОРТЕР

ЗА ГЛИБОКІ ЗНАННЯ!

Напередодні 109-ї річниці дня народження В. І. Леніна і свята комуністичної праці студенти історико-педагогічного факультету Кіровоградського педінституту провели конкурс на краще знання праці вождя. До програми конкурсу увійшли такі його праці, як «Перові завдання Радянської влади», «Як організувати вчителів», «Великий почин».

Важке відповідали Сергій Дягівський, Володимир Макаренко, Сергій Кардаш, Тетяна Горобченко та Анастасія Стоян.

За кількістю набраних балів першими стали студенти

дванадцяті академічної групи, випередивши своїх суперників з паралельної групи лише на одне очко.

О. КРОТОВ,
студент Кіровоградського педінституту.

МИ — ПІОНЕРИ...

Є добра традиція у наших школярів — напередодні дня народження Володимира Ілліча Леніна ірацьких жовтенят приймають в піонери.

На сцені дитячого театру «Мир» виступили третьокласники Віта Гроза, Олег Гайдай, Сашко Воробійов, Віта Вишневіська — всього 75 хлопчиків і дівчаток восьмилітньої школи № 26 м. Кіровограда. За якусь мить їхні старші друзі, учні пра-вофлангового в школі 6 «А» класу Люда Сорочка, Лена Абрамова, Тоня Самойленко, Лена Кондратьєва, пов'януть їм червоні

галстуки. Віднині вони будуть не просто хлопчики і дівчатка, а представники 25-мільйонної армії юних ленинців країни.

Скільки цікавих, потрібних справ чекає їх попереду! Походи в Країну знань і трудові десанти, операції «Зернятко», «Живий, живий!», військово-патріотична гра «Зірниця»... Всього не перелічиш.

Винуватців торжества прийшли привітати ветеран піонерського руху З. М. Завіна, інструктор Ленінського району комсомолу Т. Лобанова.

— Прагніть по-ленінськи мріяти і працювати, активно готуйтеся до того часу, коли самі станете поруч тих, хто продовжує велику справу Леніна, — сказали гості.

Закінчилося свято «Маршем юних піонерів». Його спітали всі присутні.

Н. ФАЗЛСЕВА,
старша піонервожата восьмилітньої № 26 м. Кіровограда.

ДО 50-РІЧЧЯ ПРИЙНЯТТЯ ПЕРШОГО П'ЯТИРІЧНОГО ПЛАНУ

Микола СТОЯН

ПОМИЛКА
ДЯДЬКА
ТЕРЕНА

[Продовження. Початок у «Молодому комунар» за 17, 19 квітня].

Йшов дощ із снігом. Холодно. Та ще холодніше було у Судак на душі — такої зустрічі від земляків, від тих, хто ще зовсім недавно з усіх сил пнувся, щоб стати хазяїном, господарем, він не сподівався ніколи...

Глухо билося в серці об борі човна. Внизу глибін, а з півдня напливав у вербах високий берег. Верби шуміли, гнали до води. Гвалтували собаки, їх до біса було на хуторі, на південному березі Вісі...

7

На стикові вулиці Солдатської і Коропівки — велика кенюшня. У ній біля дзхот коней. Сюди часті заходить голова колгоспу Микола Григорович Трохименко. Простить конюхів: «Бережіть вороних. Іде ж весна, йде сіба».

У селі три колгоспи — «Нове життя», «Ленінський шлях» і «Червоне село». «Червоному селу», де голова Трохименко, зсрати й засіяти три тисячі гектарів.

За конюшню — толска, майдан аж до річки. На всіх вулицях невиласне болото, а тут сухо — пісок. Тут стоять сізали, щоб незабаром вирити в степ. Молодці комсомольці! Добре трудяться всюди. Не минає їх Микола Григорович, скаже тепле слово, пожартує. Молодь любить жарт.

Звідси він йде до контори колгоспу, що на Коропівці. Із серця не сходять гризоти... Учасник громадянської, комуніст із 1920 року, він словом своїм, ділом воював за колгосп, за першу п'ятирічку. Бурі нлігали, асе бралось з боєм, та колгосп щороку міцнів і дужчав. За бідноту нічого й говорити, а от із середняками довелось потрудитись, переконувати а тому, що колгоспний шлях — найкращий шлях...

Глули й перегадали палицю й у них, у суспільноязали і корови, і дрібну худобу, і птицю. Цим відразу ж скористалися куркулі і позели найшаленішу агітацію проти колгоспів і Радянської влади. Середняки хиталися, почали різати худобу, знищувати реманент.

І, як добра, що партія вчасно вказала на помилки, допомогла виправити їх. Сама зона, партія, допомогла повернути середняків у бік колгоспів... Хоч не все було таким легким і простим... Микола Григорович, читаючи газети, задрігав робітникам, які не лише висунули лозунг «Першу п'ятирічку — за чотири роки», а й успішно виконували її. А спробуй тут, на селі, підняти землю, дзяти грожай...

А треба підняти, хоч і трудно, дуже трудно. І найважча з усіх робіт — весняна сізба. Куркулі спалили дві скирти сіна. Коней доводилось годувати соломою. Солома ж не овес. На солоні далеко не поїдеш... І тому він часто думав про Єлисаветград, где щодня звідти вістей...

Минулої осені кімнату бухгалтерії «Червоного села» вивопнили хазяї, комсомольці. Захар Садовський, Олександр Чеголя, Григорій Хоменко, Сергій Михайлюк, Прохор Гросул, десятки юнаків чекали, що скаже секретар райкому партії, який приїхав з Новомиргорода. А він зразу ж почав про переможну ходу першої п'ятирічки, про наступ соціалізму на всьому фронті, про рішення XVI з'їзду ВКП(б), про те що вже побудовані гізанти соціалістичної індустрії, що на селах організуються нові МТС. Держава на село посиляє трактори, комбайни і для них у першу чергу потрібні трактористи. Є рішення організувати першу у районі Панцівську МТС. Отже у окрузі, в районі створюються курси трактористів. Запита, чи є серед них охочі.

Вгору здійнявся ліс рук. Секретар теж підняв угору свою руку.

— Ні, ні, поїдете не всі. Ви, комсомолата, орли наші, помічники наші, потрібні будете й тут. Боротьба ще не скінчилась!

Як багато їх, молодих, неспокійних, поїхало в місто! Микола Григорович не раз провідував їх. Провідав і в лютому. Як завжди, цікавився, як вчать, як живуться. Як завжди, привіз десяток хлібин, півпуда сала, огірків, цибулі, буряків — хзй печуть, бо цукру нема. Як завжди, наказував, щоб трактор знали, як свої п'ять пальців...

Тривожився Трохименко. Випогсджувався... Не сьогодні-завтра в поле. І враз підняв голову — перед ним стояв Терен. Мше шапку.

— Що ти хочеш, Григоровичу?

— Я до вас... з просьбою...

— Якою?

— Коней бережіть.

І він про коні... Чому?

— Чого це ти згадав про них?

— Возків, Миколо Григоровичу, боюсь...

І зразу ж вишлов... Дивний оцей Терен. Колочий. У колгосп подзав заяву майже останнім... Убзліває і аїл про свого коня... Сам з дубцем кинувся до комсомольців, що охороняли стайню. Вдарив одного по руках, другого по спині. А ті теж гарячі, вирвали дубця та й його почали молотити... А тепер кращого колгоспника полюбляють. Коли хтось нагадає бійку, жартує: «За одного битого двух небитих дають». У кузні днює й ноче. Підручним, молотобійцем у діда, у коваля Мисити Минитовича Байбузана на Солдатській вулиці. Зне у тій бригаді готові плуги й борони... І ця його мова — дивна, загадкова, неначе котіз про когось розповісти, не на возків натяк... А хлопці, хлопці... Чому вони не дають ніякої звістки... (Далі буде).

У ЖИТТЯ —
З АТЕСТАТОМ
ЗРІЛОСТІ

Позавчора у Кіровограді відбулася обласна нарада-семинар директорів усіх типів шкіл з питань удосконалення керівництва роботою педколективів по здійсненню обов'язкової середньої освіти молоді відповідно до рішень XXV з'їзду КПРС і вимог нової Конституції СРСР.

x x x

Повна середня освіта, закріплена Конституцією СРСР, відкрила нові можливості для гармонійного розвитку особистості. Вона стала важливою складовою частиною радянського способу життя. Особливо зростає її виховна функція, її значення у підготовці підліткового покоління до самостійного трудового шляху. Про ці та інші питання навчання і виховання юнаків і дівчат йшлося у доповіді завідувача обласної Д. Ю. Стельмухової та у виступах учасників наради.

Перехід до загальної середньої освіти — це не лише педагогічне, економічне, а й соціальне питання. Сьогодні середній всеобуч має зростаючий вплив на суспільний розвиток, служить джерелом примноження продуктивних сил країни.

Ось чому працівники органів освіти під керівництвом партійних і радянських органів домоглися майже повного охоплення всіма формами середньої освіти випускників восьмих класів.

Розвиток середньої всеобучи викликає до життя необхідність більш цілеспрямованої роботи по зміцненню навчально-матеріальної бази шкіл. Так, за останні три роки кількість учнівських місць по області збільшилася на 17 тисяч. Значно прискорено перехід шкіл до кабінетної системи навчання. Нині нараховується близько трьох тисяч навчальних кабінетів. Для поліпшення трудового навчання створено 14 міжшкільних навчально-виробничих комбінатів, введено 113 майстерень.

Успішне здійснення обов'язкової загальної середньої освіти залежить і від якості навчально-виховного процесу, вихованості учнів. За час, що минув після XXV з'їзду КПРС, в нашій області проведена значна робота по дальшому удосконаленню навчання і виховання та підготовці учнів до праці. Нині на Кіровоградщині є немало колективів, які успішно вирішують проблеми єдності навчання і виховання, формували у школярів марксистсько-ленінського світогляду, озброювали дітей глибокими і міцними знаннями основ наук. Однак освітням ще багато належить зробити для того, щоб навчати своїх вихованців вичити, самостійно працювати.

Про впровадження у практику досягнень педагогічної науки та передового досвіду, забезпечення восьмилітнього й середнього всеобучу як важливого засобу попередження бездоглядності і правопорушень серед неповнолітніх, про зміцнення навчально-матеріальної бази шкіл та про ефективне використання кабінетної системи, забезпечення єдиного плану комплектування дев'ятих класів загальноосвітніх шкіл, профтехучилищ і середніх спеціальних закладів розповіли директор Павлівської десятирічки імені В. О. Сухолинського Онуфрія-ського району, заслужений учитель УРСР Г. К. Настас'єв, директор Коммунальської середньої школи Новоукраїнського району Н. А. Калініченко, директор Новгородківської середньої школи № 1 Г. А. Новицький та інші.

У роботі наради-семинару взяли участь завідувач відділом науки і навчальних закладів обкому Компартії України Б. П. Хижняк, заступник голови обласного Е. М. Чабаненко.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

УКООПТОРГРЕКЛАМА ПОВІДОМЛЯЄ:

МІСЯЧНИК ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ходить місячник пропаганди і розповсюдження суспільно-політичної літератури та політичного плаката, присвячений Першотравню і Дню Перемоги.

Трудащі Кіровоградщини!

З 15 квітня по 15 травня 1979 року про-

Під час місячника в книгарнях споживчої кооперації, у книгонош і громадських

розповсюдженню в а ч і в можна придбати необхідні книги.

Комсомольці і молоді, піонери і школярі!

Беріть активну участь у проведенні місячника книги, несіть у маси твори класиків марксизму-ленінізму, матеріали XXV з'їзду КПРС, ви-

дання, які розкривають історичні досягнення радянського народу в усіх галузях економіки, науки, техніки і літератури!

Шановні товариші!

Відвідайте книжкові магазини і кіоски споживчої кооперації, купуйте необхідні вам книги!

КАРАМЕЛЬ—

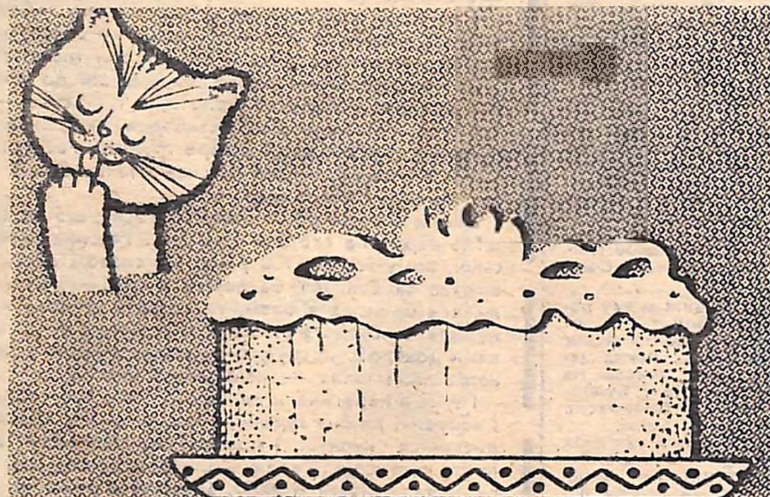
солодощі, котрі до душі і дітям, і дорослим. Назви карамелі — «Слива», «Абрикос», «Яблуко» — говорять про начинку — повидло з відповідних фруктів. «Десертна» начинена яблучним пюре з додаванням ромової есенції.

РІЗНОМАНІТНУ КАРАМЕЛЬ ПРОПОНУЮТЬ МАГАЗИНИ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ.

КООПЕРАТОРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ ВЛАШТУЮТЬ НАПЕРЕДОДНІ ТРАВНЕВИХ СВЯТ ВИСТАВКИ -ПРОДАЖІ КУЛІНАРНИХ ТА КОНДИТЕРСЬКИХ ВИРОБІВ.

ТУТ МОЖНА КУПИТИ НАПІВФАБРИКАТИ З М'ЯСА, РИБИ, ОВОЧІВ, ЗДОБНЕ ТІСТО І ГОТОВІ ВИРОБИ З НЬОГО.

ПРИЄМНО ПРОВЕСТИ СВЯТКОВИЙ ВЕЧІР МОЖНА В РЕСТОРАНАХ ТА КАФЕ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ.

ЗАПРОШУЄМО КОРИСТУВАТИСЬ ПОСЛУГАМИ ПІДПРИЄМСТВ ГРОМАДСЬКОГО ХАРЧУВАННЯ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ.

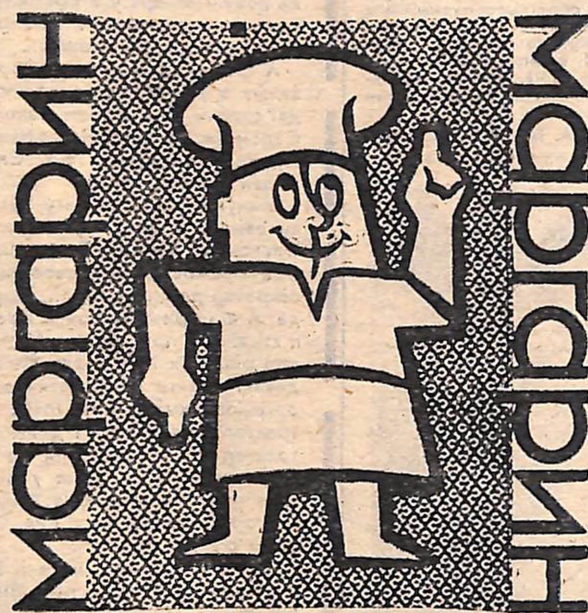

Побутовий кондиціонер БК-1500 — це прилад, що забезпечує приміщення чистим, прохолодним повітрям у будь-яку спеку.

Встановлюють БК-1500 у нікельній рамі, отже, електрокондиціонер зовсім не займає місця в приміщенні. Правильно прилад безшумно. Здатний знизити температуру в закритому приміщенні на 8—12 градусів. Видаляє з повітря пил та зайву вологу.

Купивши кондиціонер, запитайте майстра ательє, він навчить і правильно встановить прилад.

ПРОДАЮТЬСЯ ЕЛЕКТРОКОНДИЦІОНЕРИ БК-1500 У МАГАЗИНАХ «ТЕХНІКА» СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ.

Чи відомо вам, що маргарин винайдено в пошуках ідеальної жирової суміші для приготування здобного тіста?

Щоб печиво було крихким, торт — пишним, спеціалісти-кулінари і досвідчені господині використовують саме маргарин.

Який? «Вершковий», «Молочний»...

Беріть маргарин цих марок і для заправки круп'яних та макаронних страв, для приготування бутербродів.

До речі, якщо ви використовуєте маргарин саме для бутербродів, купіть «Бутербродний» з приємним кисломолочним ароматом.

Магазини споживчої кооперації пропонують маргарин різних марок до вашого столу.

ЯК УТРИМУВАТИ КРОЛІВ

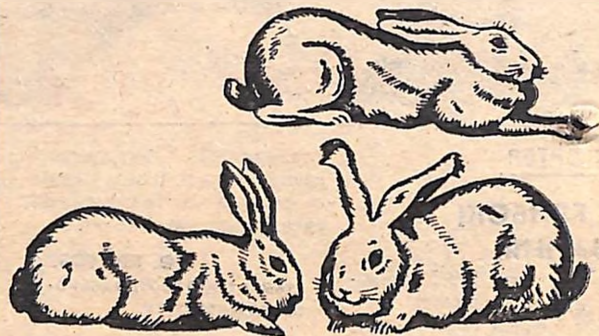

Таке питання може виникнути у тих, хто бачас розводити в домашньому господарстві цих корисних, невибагливих тварин.

Відповідь, доскладну й кваліфіковану, можна дістати в доброзичливих товариствах кролівників. Тут же вам запропонують породистий молодняк, обладнання для кліток.

Шановні товариші!

Розводьте кролів, продавайте лишки кролячого м'яса та шкурки заготовленим організаціям споживчої кооперації!

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛСПОЖИВСПІЛКА. УКООПТОРГРЕКЛАМА.

Зам. 43.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП.

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.